



מ"ת 31626/10/15 - מדינת ישראל נגד בקר אלדהבשה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 31626-10-15 מדינת ישראל נ' אלדהבשה (עציר)
22 באוקטובר 2015

לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת

מדינת ישראל

ע"י בא-כוחה עו"ד דוד ז'נבה

נגד

המשיב

בקר אלדהבשה (עציר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד אייל אביטל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על שחרורם של עו"ד ורניצקי והסניגוריה הציבורית מייצוג המשיב.

ניתנה והודעה היום, ט' בחשוון התשע"ו, 22/10/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

בא-כוח המשיב:

אני מסכים שיש ראית לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, אך יחד עם זאת אטען שתי טענות. הראשונה לגבי עילת המעצר, והשנייה לגבי אפליה זועקת שיש בתיק זה, כשאינני מבין מה מסתתר מאחוריה. אני מאמין שכשאגיש עתירה לגילוי ראיה חסויה ביהמ"ש יבין יותר לאן אני חותר.

ראשית, לפי הבנתי התקבל מידע לגבי שלושה אנשים שפרצו לרכב. הרכב היה חונה ממש ביציאה מרהט, במקום חשוך. לא מדובר בבחור שיצא עם חברים שלו לאיזו עיר, לפרוץ כלי רכב. זה לא המקרה. מדובר ברכב שחנה במקום חשוך, בכניסה לרהט, והוא נפרץ ונגנב ממנו רמקול סאב.



לקחו את המשיב כאן, ביחד עם עוד בחור בשם מועתאסם דהבשה, והקליטו את שניהם בחשאי. בתיק יש דיסקים, אך אין תמלול. אם ביהמ"ש רוצה לברר את טענתי לגבי מה שהיה שם בשיחה - אין הדבר ביכולתו. אני טוען לאפליה בינו לבין מועתאסם הנ"ל, ששוחרר ע"י המשטרה ללא הגשת כתב אישום, חרף העובדה שיש ראיות חד-משמעיות שהוא היה איתו ופרץ איתו, המתבטאות באותה פעולה מבוקרת שביצעה המשטרה, שבמהלכה הקליטו אותם, כאמור. ישנם קטעים שהחוקר בחר להציג לשופט המעצרים וקטעים שלא, שמצביעים באופן חד-משמעי על כך שביצעו זאת ביחד. אני מפנה למזכר החוקר שי מלול. ממה שהחוקר שואל אותו - והדבר לא מופיע בתמלול - אני למד מתוך הודעתו של המשיב מיום 15.10.15 שעה 20:34, עמ' 3, שהחוקר אומר למשיב: **"אתה בהקלטה אמרת למועתאסם, אחרי שהוא אמר שהוא יזיין את אבו עלין בחוץ [...]) אתם צריכים להתבייש ממנו"**. כלומר, המשיב אמר שהם צריכים להתבייש מאבו עלין, ומועתאסם אמר את דבריו הנ"ל שלא נחזור עליהם. עוד אני מפנה לחלקים שנטל החוקר שי מלול, מהם עולה כי נשמע בהקלטה שהמשיב אומר למועתאסם שרצה להודות פעמיים. כלומר - עוד אמרה שמובילה להודאה מצד מועתאסם, והמשטרה בחרה להתעלם ממנה.

אמרה נוספת על חלקו של מועתאסם היא כשמועתאסם נשמע אומר לבקר, בזכ"ד של שי מלול: **"הכול בידיים של המתלונן רוצה לקחת את הציוד שייקח ונביא לו מה שהוא רוצה"**. מועתאסם נשמע אומר לבקר: **"האם פתחת"**, וכשהוא שואל האם אמר בחקירה את שמו, בקר אומר לו שלא.

אני מאמין שבהקלטה היו דברים שאני מניח שביהמ"ש, בטרם ייתן החלטה אמיתית, היה מעוניין לראות. המדינה מחויבת להביא תמלול של אותו דיסק. זה חומר ראיות. זה כמו שסיתרו מביהמ"ש עדות, ויגידו - אין דיו במחשב, אני לא מביאה את העדות. בית המשפט העליון אומר, עם כל הכבוד, אני כבימ"ש לא אשב ואאזין לדיסקים, ומחובתכם, כחומר החקירה, לתמלל ואף לתרגם לעברית בעת הצורך. השיטה שלנו היא שיטה אדוורסרית, ולא שיטה אינקוויזיטורית, של בימ"ש חוקר. צריכים להביא את כל הראיות.

בכך שלא צורף תמלול של אותה שיחה מבוקרת יש פגיעה קשה בזכותו של המשיב להליך הוגן. אלו דברים ברורים מאליהם. הייתי רוצה להפנות את ביהמ"ש למלוא התמלול, שיתרשם, כדי שיראה שלאותו מועתאסם יש חלק בביצוע העבירות, ולכך שמתקיימת במקרה זה אפליה.

לגבי עילת המעצר, אני חושב שיש פה כמה אלמנטים שמלמדים על עילת מסוכנות ברף התחתון. ראש וראשון, אין עילה סטטוטורית. מדובר בעבירת רכוש בודדת, שאין מאחוריה שום תכנון, וזה רואים מהנרטיב של כתב האישום, לפיו הרכב עמד בצד הדרך. לא הלכו ותכננו לפרוץ בתים או כלי רכב בעיר מסוימת. לא מדובר במשהו מתוחכם, לא מדובר במעשה שבחבורה. מדובר במשהו ספונטאני, שבוצע לבד. אין פה עילת מעצר, ולא ניתן לבדות כזו. המדינה לבטח תגיד - נבנה את עילת המעצר לאור העובדה שיש בעברו פלילי. אלא שעברו הפלילי כולל הרשעה אחת, ויש לו מאסר מותנה על סיוע לגניבה וסיוע לפריצה, מעת שהיה קטין.

אני מבקש לשחרר את הילד הזה ל"מעצר בית" מלא. לפנינו בחור צעיר. אילו סברתי שהוא חי בפריצות והולך ופורץ למקומות - לא הייתי אומר זאת. הוא מודה, ואומר - נסענו לחתונה, ראיתי את הרכב, עשיתי את זה. ההודאה שלו היא מלאה, וכוללת חרטה כנה ואמיתית. הוא אמר - אני רוצה להתנצל בפני המתלונן, ואנחנו צריכים לפצות אותו. הרכב



נקרה בדרכו. זה לא שהלכו ותכננו לפרוץ כלי רכב בעיר כלשהי. הוא התפתה ועשה את שעשה. לדברים האלו יש השפעה על המסוכנות. אדם שלא מודה, שומר על זכות השתיקה וכו' - הוא אדם מסוכן בהרבה.

החלופה שאני מציע היא אמו ודודו. אמו היא אישה אמיצה ורצינית, שיכולה לקחת עליו אחריות. אני באמת חושב שזה תיק שיכול להתקדם הלאה.

בא-כוח המבקשת:

אנו סבורים שלנוכח הפסיקות האחרונות של בית המשפט העליון אין צורך בתמלולים, ודי בדיסקים ובעדויות.

לשאלת ביהמ"ש מה יש בדיסקים, והאם מדובר בדיסקים לצפייה או לשמיעה, אני משיב שלפי הדו"ח של שוטר מלול מדובר בדיסקים לשמיעה.

לשאלת ביהמ"ש באיזו שפה נערכה החקירה, אני משיב שהדבר מופיע בדו"ח הצפייה שערך השוטר מלול, ולאחר בדיקה בדו"ח אני משיב שככל הנראה השיחה נערכה בשפה הערבית, ותורגמה ע"י מר סמיר אלקרינאוי.

לשאלת ביהמ"ש, אם כך מדוע צורפו הדיסקים בשפה הערבית, אני משיב שאני לא חושב שעניין התמלול צריך לעלות כדי אפליה. מדובר בטענה שנכון לרגע זה לא צריכה להיטען בהליך המעצר, שכן גם אם הדיסקים והשיחה בין החשודים נערכה בשפה הערבית, יש שוטר שדובר את השפה הערבית שתרגם את השיחה.

לשאלת ביהמ"ש האם אני יכול לומר שהתרגום כאן הוא של כל החקירה, אני משיב שאני מניח שכן, אך אני לא יכול לומר זאת בוודאות. די בשמיעת המבוקרת ע"י אותו שוטר כדי להראות, לפחות בשלב הזה של המעצר, כי לא נערכה שום אפליה. אני סבור שהדברים הובאו לכתוב עפ"י מה שנאמר באותה מבוקרת.

לעניין האפליה הנוספת, התובע שהכין את כתב האישום סבר כי בשלב זה אין די ראיות נגד האחר. המשיב גם הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

לעניין עילת המעצר, חברי אמר שהפעולה שביצע המשיב בכתב האישום נערכה באופן ספונטאני. אדם שיש לו עבר פלילי, ומאסר מותנה מרחף מעל ראשו, יבצע פעולה שתפגע ברכושו של אחר באופן ספונטאני? אם כן, אז יום למחרת שחרורו ישוב ויבצע עבירה ספונטאנית, ושום מאסר מותנה לא ירתיעו. בנוסף, יש לבחון גם את פרטי העושה, ומדובר בעושה בעל עבר פלילי, וכאמור - מאסר מותנה שלא הרתיעו. הוא נתפס עם הרכב שעות ספורות לאחר ביצוע העבירה. די באלה כדי להקים חזקת מסוכנות לפי החוק.

בא-כוח המשיב:

מטיחים בפניו אמרה מההקלטה שכלל לא מוזכרת.

גב' קאידה:

אני אמו של המשיב. אני בת 40. יש לי שתי בנות ובן אחד, שהוא המשיב. אני לא עובדת. אנחנו גרים בפזורת בית קמה, ליד בית קמה.

משיבה לשאלות התובע:

ש. את יודעת כמה פעמים הבן שלך הורשע בביהמ"ש?

ת. שלוש.

ש. יש לו עבר פלילי?

ת. כן.

ש. היה לו משפט?

ת. כן.

ש. אילו מעשים הוא עשה?

ת. הוא עשה באבשלום. הוא גנב.

ש. את יודעת מה הוא גנב?

ת. לא.

ש. לא מעניין אותך מה הוא עושה?

ת. מעניין, אבל הוא היה באותו זמן אצל אבא שלו. אני גרושה.

עכשיו אני יודעת מה הוא עשה, ומתביישת במה שהוא עשה, וכועסת עליו.

הוא פרץ לרכב וגנב דיסקים, אני יודעת? סאב. אני לא מסכימה לזה, וכועסת, כועסת, כועסת עליו. אני לא גידלתי אותו לזה.

אני מבינה מה זה להיות מפקחת שלו, ולא לתת לו לצאת, ולא ללכת לחברים.

אם הוא יגיד לי שהוא לא שומע לי ויוצא החוצה - אני מיד מתקשרת למשטרה. אני לא זוכרת את המספר של המשטרה. אני אתקשר 100.



אתי בבית גרות הבנות שלי, בנות 22 ו-23. יש לי בן אחד - הוא עוזר לי בבית.

הוא מקשיב לי.

הוא לא היה עצור אף פעם.

לפני שהוא נעצר הוא היה אצל אבא שלו אולי שנה.

באירוע האחרון הוא היה אצלי.

מר אחמד אבו האדי:

אני דוד של המשיב מצד אמו. אני אחיה של אמו. אני גר לידה ממש. הקשר שלנו טוב, אבל כששמעתי על העבירה שעשה ממש נבהלתי מהעבירה. אני חשבתי שהוא בחור שלא עושה את הפריצות האלה, אחרי מה שעשה באבשלום. אני הדרכת את כל הזמן. ואמר לי שהוא פרץ לאוטו, וגנב ממנו סאב, וזה. אני חושב שזה גרוע מאוד. אני מתבייש.

משיב לשאלות התובע:

נחקרתי במשטרה. בפעם האחרונה לפני שנה וחצי, בקרית מלאכי. האשימו אותי בפריצה לבית ויצאתי זכאי.

ש. לפני כן נחקרת?

ת. כן, כמה פעמים. היה לי תיק אחד שנשפטי עלי ב-97', בקטטה. הורשעתי שם.

שימשתי כערב בעבר.

מה שהוא עשה זה דבר מבייש, וזה לא מתאים לאוכלוסייה הבדואית - שאדם נכנס לאוטו של אדם אחר וגונב ממנו.

אני מובטל כעשר שנים.

ש. יש לך כסף להפקיד?

ת. נשתדל.

אני מוכן לחתום עליו, ובמידה שהוא יפר את התנאים ולא ישמע לי, ולא אודיע למשטרה - אני אשלם את הכסף. יש לי אחים במצב כלכלי טוב, והם יעזרו לי. זו לא תהיה בעיה.

אני חושב שהמשיב הורשע פעם אחת, על תיק שביצע באבשלום. פריצה לאיזשהו מפעל.

בזמנו הוא היה כל הזמן הולך לאבא. כשהוא בא אלינו הסברתי לו, שלפעמים כשהוא הולך עם חברה שפורצת למקומות - הוא נחשד גם אם לא עשה.



ש. איך אתה מסביר את זה, שלמרות שהסברת לו הוא עדיין פורץ?

ת. אני לא אמרתי שהסברתי לו, אמרתי שהוא היה אצל אבא שלו.

שימשתי כמפקח במשך שנה על אדם אחר, בביהמ"ש המחוזי בבאר שבע. סיימתי את הפיקוח לפני שלושה ימים.

ש. לא אכפת לך להיכנס שוב למקום הזה?

ת. מה אני אגיד לך? אני רוצה לחנך אותו, לתת לו הזדמנות. פעם אחרת אני אפילו לא אבוא לביהמ"ש.

אם הוא יפר אני אתקשר למשטרה מידית. דיברת על כסף, עכשיו יש כסף במצב הזה. אם לא אתקשר למשטרה אני אשלם את הכסף.

בא-כוח המבקשת:

החלופות נחקרו בביהמ"ש. אמו של המשיב לא ידעה לומר כמה תיקים למשיב. מסרה שהיה אצל אביו תקופה, ולאחרונה רק נודע לה על ביצוע העבירה הנוכחית. אנו סבורים שחלופה זו מחזירה את המשיב למקומו לפני ביצוע העבירות, ואינה מתאימה.

הערב השני בעל עבר פלילי, ובהגנותו אמר שנחקר לאחרונה במשטרה. אנו סבורים שלא ניתן לתת אמון באדם שהורשע כי יפקח ויתקשר למשטרה. הוא סבר שלמשיב הרשעה אחת. על אף שיחות שביצעו החלופות עם המשיב, הן לא הניבו דבר.

בנסיבות אלו אנו סבורים שלא ניתן לסמוך על החלופות שהוצגו, ובהינתן עילת מעצר נבקש לעצרו עד תום ההליכים.

בא-כוח המשיב:

אני משאיר את כל העניין של האפליה לדיון בתיק העיקרי, ולבקשה שאגיש לגבי העתירה לגילוי ראיה.

אשר לעילת המעצר, מדובר בבחור צעיר, בן 21, עצור לראשונה בחייו. יש לו עבירת רכוש אחת, בה הורשע בשנת 2012 בביהמ"ש לנוער, והיא נעברה כשהיה קטין. בגינה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים. מכאן אי אפשר להסיק שלא ניתן לתת בו אמון. ביהמ"ש יכול לקחת סיכון, סיכון סביר, הקיים בכל שחרור, כפי שאמר בית המשפט העליון. אפילו בעבירה הכי פשוטה לוקח ביהמ"ש סיכון. גם כשאנחנו עוברים ברמזור אנחנו לוקחים סיכון.

אם הייתי חושב, כסניגור, שהאם לא מתאימה, מראש הייתי מסנן אותה ולא מעלה אותה בפני בימ"ש נכבד זה. אני מקווה שביהמ"ש יתרשם כמוני, שמדובר באישה שלא מגלה כל ניסיון לגונן עליו. היא מוקיעה את מה שהוא עשה, והיא לא תיתן לו להתדרדר.



הערב הנוסף אושר ע"י ביהמ"ש המחוזי, והיה ערב במשך שנה וחצי. אילו סברה המדינה שהוא ערב כה גרוע, בגלל עברו, מדוע לא הגישה ערר לבית המשפט העליון?

אנחנו חושבים שלא קיימת עילת מעצר ברף הגבוה, ובכל מקרה ניתן לאינה בכחלופה שהוצעה. לפיכך נעתור לשחרורו בחלופה המוצעת, ונסכים לערבויות בהחלטת השחרור.

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים על רקע כתב האישום המייחס לו עבירה של פריצה לרכב וגניבה מרכב.

על-פי המתואר, ביום 8.10.15 בשעת ערב נתקע המתלונן עם רכבו בצומת להבים, השאיר את הרכב במקום ונסע למקום עבודתו. בהמשך, בסמוך לשעה 4:00, התפרץ המשיב לרכב בכך ששבר את חלון הרכב, נכנס פנימה וגנב מערכת רמקולים, כיסא חוף ורדיו-דיסק.

בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. אשר לעילת המעצר טען תחילה לאפליה בין משיב זה לבין אדם אחר שהיה מעורב, לטענתו, באירוע, כשבהמשך הותיר דיון בטענה זו להליך שיתקיים בתיק העיקרי, וחזר וטען כי עילת המעצר מתקיימת אם כי בעוצמה נמוכה, ורק משום מאסר על תנאי התלוי ועומד נגד המשיב. ובכל מקרה, את אותה מסוכנות ניתן לאיין בחלופת מעצר בדמות אמו ודודו של המשיב אשר התייצבו באולם, נשמעו ונחקרו.

לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים, שמעתי את החלופה המוצעת, וחזרתי ועיינתי בתיק החקירה, אני מוצאת להורות על שחרורו של המשיב.

העבירה אותה ביצע המשיב כשלעצמה אינה מקימה עילת מעצר. עבירות הרכוש, כבר נקבע, אינן מנויות בין העבירות המקימות אחת מעילות המעצר הסטטוטוריות, וכשלעצמן גם אינן מקימות חזקת מסוכנות אינהרנטית לפי סעיף 21(א)(ב) לחוק המעצרים.

בבחינת מכלול הנסיבות במקרה שלפניי עולה כ אין מדובר בעבירה שבוצעה בתחכום או בהתארגנות של כמה שותפים. לא נטען לתכנון מראש, ודווקא מחומר החקירה וכתב האישום עצמו עולה כי העבירה בוצעה "על הדרך", כמעט באופן ספונטאני.

בבחינת המסוכנות בוחן בית המשפט לא רק את מעשה העבירה ונסיבותיה, אלא בוחן הוא גם את מהות העושה ומשלב בין השניים. בענייננו, אין מדובר במי שתלויה על צווארו שרשרת עבירות, או במי שעברו הפלילי מכביד. המדובר בצעיר, כמעט בן 21, זהו מעצרו הראשון, ולחובתו הרשעה אחת, אף היא בעבירת רכוש, בגינה גזר עליו בית המשפט לנוער ב-2014 מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים העומד ותלוי נגדו והוא בר-הפעלה. בהינתן מהות המעשה ומהות העושה



כאמור, עילת המעצר נמצאת בעוצמה נמוכה, וסבורתני כי ניתן לאיינה בחלופת המעצר בדמות אמו ודודו של המשיב אותם שמעתי וחקרתי, ולא מצאתי כל דופי בהם. התרשמתי כי אלה מסוגלים ומתאימים לאיין את אותה מסוכנות - ואשוב ואדגיש, הלא-גבוהה - הנשקפת מהמשיב.

מכל אלה וכאמור, מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

- א. "מעצר בית" מלא בכתובת: פזורת בית קמה. המשיב יהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים: גב' קאיידה אבו ואדי, ת"ז 027694850, או מר אחמד אבו ואדי, ת"ז 029896792;
- ב. תנאי מתנאי השחרור הוא כי מיד עם ביצוע השחרור בפועל יתייצב המשיב בליווי הערבה בתחנת רהט בפני הקמ"ן או קצין האג"מ, או בהיעדרם הקצין התורן, יציג החלטה זו בפניהם ויבצע ביחד עם הערב הנ"ל הצבעה על המבנה המדויק בו ישהה ב"מעצר בית";
- ג. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד מבין הערבים;
- ד. הפקדה בסך 4,000 ₪;
- ה. ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 15,000 ₪ כל אחת.

ניתנה והודעה היום, ט' בחשוון התשע"ו, 22/10/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה